

[Freddy Madsen.]

Det er gået klart igennem en række indlæg, at det, det drejede sig om, var, at man politisk var utilfreds med, hvad der foregik i Roskilde. Det er altså et spørgsmål om at bruge magten her imod politisk anderledes tænkende. Medmindre vi kan få en saglig argumentation for noget andet. Og det har vi ikke fået på nuværende tidspunkt.

Med hensyn til de foreslåede dagsordener vil jeg sige, at vi naturligvis afviser de dagsordensforslag, som er fremsat af det konservative folkeparti og fremskridtspartiet og af venstre, kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne.

Med hensyn til hr. Lembourns dagsorden, da tilslutter jeg mig til fulde fru Kristine Heltbergs argumentation. Også vi er tilhængere af en fornuftig udvikling af uddannelserne og kan derfor stemme for denne dagsorden.

Arnfast (CD):

Mit partis ordfører, hr. Erhard Jakobsen, har måttet tage til et møde. Jeg bliver vel nødt til at sige, at han tog af sted sammen med en repræsentant for regeringspartiet, så det forrykker ikke balancen.

Jeg skal meddele, at vi ikke kan stemme for det af hr. Lembourn fremsatte dagsordensforslag. Hvis det ikke skulle blive vedtaget — det kan jo stå, forstår jeg, på få stemmer — så vil vi selvsagt stemme for det af venstre, kristeligt folkeparti og os selv fremsatte dagsordensforslag. Vi har i pausen søgt at få flere partier med, og det er mit håb, at når vi når til afstemningen, så vil vi manifestere, at der er en bred opbakning bag de tanker, der ligger i dagsordensforslaget.

Steen Folke (VS):

Jeg synes, det var interessant at høre, at undervisningsministeren frikendte sig selv, regeringen og socialdemokratiet aldeles. Undervisningsministeren mener ikke, at undervisningsministeren har noget som helst ansvar for de gentagne overgreb mod RUC. Ansvaret skulle tværtimod ligge hos de studerende, som har været ude for det ene overgreb efter det andet. Sådan vil magthaverne altid se tingene. Magthaverne forventer, at de, det går ud over, ydmygt bøjer

nakken, og gør de ikke det, så er det værst for dem selv.

De studerende på RUC har måttet finde sig i meget. En del af dem startede i den tro, at de skulle uddannes til folkeskolelærere ved RUC. Det blev forhindret. Andre troede, de skulle uddannes til konsulenter i arbejdsmiljø. Det blev også forhindret. De nuværende 2. års studerende troede, at deres projektarbejde var helt afgørende i deres studier, men fik i sidste øjeblik besked på, at de skulle til eksamen i nogle traditionelle kursusfag. Man kan ikke fortænke dem i at aktionere, og boykotaktionen var oven i købet klart inden for rammerne af bekendtgørelsen, som giver mulighed for 2½ år til fuldførelse af basisuddannelsen. Men ministeren veg ikke tilbage for at gribe til ulovligheder for at straffe de formastelige. Der var jo tale om en kollektiv aktion, og den slags skal knægtes. Jeg vil ikke sige, det er overraskende. Men det er i hvert fald tankevækkende, at en socialdemokratisk minister ser sådan på kollektive aktioner.

Hverken de studerende eller jeg og mit parti går ind for konfrontation for enhver pris, som undervisningsministeren påstod. Det ville, jeg havde nær sagt være ganske un Marxistisk. Men det kan der nok ikke komme meget ud af at diskutere med ministeren.

Undervisningsministeren mener, at det er noget vås at arbejde i arbejderklassens interesse. Tja, jeg skal ikke sige, det overrasker mig, at det ikke siger ministeren noget. Men arbejderne selv er sjældent i tvivl om, hvornår et projekt er i deres interesse. Den meste undervisning og forskning ved de højere læreanstalter tager udgangspunkt i kapitalens og statens behov. Men der er heldigvis flere og flere undtagelser. Jeg nævnte nogle eksempler fra RUC i mit første indlæg, men det er da heldigvis ganske rigtigt, at den slags ikke kun foregår ved RUC, men også ved andre højere læreanstalter, om end i mere begrænset omfang.

Om de foreliggende borgerlige dagsordener skal jeg sige, at VS stemmer imod de tre, hr. Brixtoftes, hr. Halvgaards og fru Gerda Møllers, mens vi vil stemme for den fjerde, hr. Lembourns, ikke fordi vi nærer nogen illusioner om, at vi skulle være enige med hr. Lembourn eller for den sags skyld med soci-